

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var heroppe på talerstolen med en papirbunke, som skulle vise, hvor meget papir der havde foreligget, da tekstiltolden skulle gennemføres i 1956. Det ærede medlem sagde, at det var vi 60 dage om. Se, tekstiltoldens positioner udgør vel ca. $\frac{1}{10}$ af samtlige positioner i dette toldlovsforslag, og dem var man altså 60 dage om. Nu skal jeg ikke komme ind på den gamle reguladetri med, at når 6 mand kan gøre et arbejde på så og så mange dage, hvor mange år er så 179 mand om det; men så lang tid tog det altså at ændre tekstiltolden, så meget papir skulle der til. Det er ikke papirmængden, der forbavser mig, derimod det, at vi ikke fik 60 dage, men kun 3 uger til at behandle alle positionerne, medens man dengang fik 60 dage til at behandle $\frac{1}{10}$ af disse positioner. Det ærede medlem kan åbenbart ikke se, hvor gal og grel denne sammenligning falder ud til skade for det forslag, vi her behandler. Vi skulle have haft en hel folketingssamling til behandlingen af det. Det ærede medlem må i øvrigt ikke glemme, at tekstiltolden blev behandlet i toldkommissionen, inden der blev fremsat forslag i tinget, at lovforslaget nok kun var 60 dage om at blive behandlet, men forinden havde optaget os en vinter igennem i toldkommissionen med ugentlige møder, hvor vi drøftede problemerne. Jeg tror derfor, man kan sige, at netop tekstiltoldens behandling afgiver vidnesbyrd om, med hvilken grundighed det foreliggende toldlovsforslag burde have været behandlet, og med hvilken løbsagtighed det faktisk er blevet behandlet.

Så har man moret sig over, at jeg havde medtaget en engelsk forklaring af Bruxelles-nomenklaturen tillige med en del af en dansk forklaring. Vi er i den mærkelige situation, at vi i dag skal ratificere og vedtage Bruxelles-nomenklaturen, uden at den danske oversættelse er tilendebragt. Uden denne danske oversættelse skal vi i dag på grundlag af den franske og engelske tekst og forklaring vedtage denne nomenklatur. Derfor måtte jeg have begge dele med. Nu kan man selvfølgelig sige, at jeg kunne have taget den ene bog og have sagt: alt det dækkes af den franske og engelske tekst; men den engelske oversættelse var den øverste og den mindste af bøgerne. Det var naturligvis ligegyldigt, hvilken jeg brugte;

men er det også ligegyldigt, at der ikke findes en dansk oversættelse af det, vi skal gennemføre i dag, er det helt ligegyldigt for os? Nu er der ganske vist mange her i landet, der kan fremmede sprog, også blandt de højtærede ministre og selvfølgelig også blandt regeringsflertallet, som vedtager dette, men alligevel synes jeg, det er betænkeligt, at man ikke engang er færdig med oversættelsen af det, man ønsker gennemført, og har måttet henvise ordførerne til en engelsk oversættelse og måttet udlevere den til dem.

Den højtærede finansminister siger, at der har været et udmærket samarbejde og en udmærket kontakt med erhvervene, bl. a. i forbindelse med toldkommissionsarbejdet. Jeg tror, det var en vildmand, for toldkommissionen har ikke arbejdet i 3 år. Der har ikke om dette lovforslag været et udmærket samarbejde med erhvervslivet, bl. a. i forbindelse med toldkommissionen, som ikke har arbejdet. Mig bekendt er der ikke noget sekretariat i toldkommissionen, mig bekendt kan der ikke have været noget samarbejde med erhvervene.

Så siger den højtærede finansminister, at der har været samarbejde, fordi man skulle lave de nordiske toldsatser. Men dem har man ikke fulgt. Man har samarbejdet med erhvervslivet om, hvordan de nordiske toldsatser skulle være, men derefter har man lavet et toldlovsforslag med helt andre toldsatser, som man ikke har samarbejdet med erhvervene om.

Den højtærede finansminister undskylder sig med, at det ikke er alle, der har klaget; vi har ikke engang fået et par hundrede henvendelser i de tre uger, lovforslaget har foreligget, siger ministeren. Det er en meget mærkelig og meget rask bemærkning; jeg synes, at den højtærede finansminister jonglerer noget vel polemisk med tingene. Kun et par hundrede henvendelser i løbet af tre uger vedrørende dette lovforslag, siger ministeren, og nogle af dem har opvejet hinanden; og det har vist sig, at embedsmændene har skønnet rigtigt, de har ramt nogenlunde midt imellem. Det er en lovlig rask behandling af en alvorlig henstilling fra erhvervslivet om denne sag. Jeg håber og er tilbøjelig til at tro, at embedsmændene har ramt i midten, som finansministeren siger, men det ved vi ingenting om, og mindretallet har ikke haft